

The LED Weekly

Volume 15, No. 9 May 3, 1998

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Tờ báo hằng tuần ĐIỀN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiên ta đi tiên chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tào
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

SÔNG ĐỘNG

Điện năng phát triển muôn chiều tiến
Sáng suốt minh tâm tự cảm yên
Quý bạn thương người tâm sáng suốt
Dù nhau tiến hóa cảm giao liên.

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 8-3-98 đến 14-3-98

Copyright (C) 1998 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải cần lưu ý việc gì trước nhất ?
2. Áo trắng tình thương do đâu mà có ?
3. Sự phản nghịch của tình đời do đâu mà có ?
4. Lòng trung tín không thành tại sao ?
5. Sự đóng góp của người tu thiền có hữu ích gì không ?
6. Muốn dọn đường đi cho phần hồn tiến hóa thì phải làm sao ?
7. Lòng tham có ích lợi gì cho tâm lẫn thân ?

Monaco, 08/03/98 5 :30 AM

Hỏi: *Thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải cần lưu ý việc gì trước nhất?*

Đáp: Thừa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cần niệm Phật trước hết. Từ từ khai mở huyền bí nội tâm, nhiên hậu mới cảm thức được mất mũi tai miệng lưỡi thân ý mà tự khai mở từng điển quang bên trên, hội tụ lực căn lực trần giải tiến mà tu đúng giờ đúng khắc, trật tự, giải tỏa sự lười biếng trễ nãi của nội bộ, lúc nào cũng thích thú và xây dựng tốt. Phần hồn tức là sự sáng suốt luôn luôn quán xuyên và nhắc nhở lực căn lực trần cần mẫn trong chu trình tiến hóa. Thành tâm tu luyện và thật thà, đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu.

Kệ :

Khai thông trí tuệ chẳng lo sầu
Thức giác tâm tu rõ nhiệm màu
Bê trễ chính mình không đạt thức
Tùy duyên tận độ tiến thâm sâu.

Monaco, 09/03/98 12 :45 AM

Hỏi: *Áo trắng tình thương do đâu mà có ?*

Đáp: Thừa tu lâu phát triển điển quang hòa hợp với thanh giới, tự cảm thấy lúc nào cũng mặc áo trắng thanh nhẹ dạo khắp cả căn khôn vũ trụ, đêm đêm nhập định tu xuất đều thấy vậy.

Kệ :

Vượt khỏi âm u thành áo trắng
Thực hành chơn pháp triển đa năng
Dẫn thân phục vụ không còn nghi
Lướt gió tung mây chẳng nhọc nhằn.

Monaco, 10/03/98 3 :45 AM

Hỏi: *Sự phản nghịch của tình đời do đâu mà có ?*

Đáp: Thừa sự phản nghịch của tình đời do sự thiếu thông cảm mà ra, đặng phải thức tâm thì mọi chiều hướng đều phải học thì mới phát triển. Đời là địa vị, đạo là sự quân bình và tâm linh hành trình tiến hóa của phần hồn thì phải chịu đựng phân giải nghiệp lực. Chỉ có tu thì mới có cơ hội tiến về lãnh vực thanh tịnh sẵn có của tâm linh.

Kệ :

Tâm linh xán lạn thức hành trình
Duyên đạo tình đời tự giác minh
Gây cần giải thông tình thâm thía
Vô sanh bất diệt tự mình minh.

Monaco, 11/03/98 2 :45 AM

Hỏi: *Lòng trung tín không thành tại sao ?*

Đáp: Thừa lòng trung tín không thành tại vì lập trường không vững, nói một đường làm một ngả, không ăn khớp với sự tiến hóa của tâm linh.

Kệ :

Bất minh nguyên lý giải tâm mình
Khó khổ tự cam lại khó mình
Hồn vía giải đãi không nhập định
Thành tâm tu sửa lại càng minh.

Monaco, 12/03/98 3 :00 AM

Hỏi: *Sự đóng góp của người tu thiện có hữu ích gì không ?*

Đáp: Thừa sự đóng góp của người dẫn thân tu thiện rất hữu ích cho hành giả có cơ hội phát triển tâm từ bi thay vì keo kiệt bất lợi cho tâm lẫn thân.

Kệ :

Tu hành giải mở thức chuyên cần
Rộng mở đường đi tự tiến thân
Giải nghiệp chính mình tâm thức giác
Bình tâm học hỏi tự mình phân.

Monaco, 13/03/98 2 :10 AM

Hỏi: *Muốn dọn đường điển cho phần hồn tiến hóa thì phải làm sao ?*

Đáp: Thừa muốn dọn đường điển cho phần hồn tiến hóa thì phải thực hành chất phác và thật thà tự khai mở luồng điển trung tim bộ đầu, hướng thẳng về trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ mà tiến hóa, trì tâm thanh tịnh tự giải quyết mọi sự nan giải của chính mình, trí tuệ phân minh điều lành điều dữ.

Kệ :

Khai thông trí tuệ khác hơn người
Cảm thức trần gian tạo ngất ngư
Khổ cảnh triền miên trong giấc mộng
Thanh bình tự giải đạt thanh tươi.

Monaco, 14/03/98 2 :35 AM

Hỏi: *Lòng tham có ích lợi gì cho tâm lẫn thân ?*

Đáp: Thừa lòng tham không có ích lợi gì cho tâm lẫn thân, chỉ có hại mau già và mau khổ mà thôi.

Kệ :

Tham lam không ích lại sanh tội
Khó khổ mới nên chỉ tiến thôi
Tự tiến tâm thân tự giải được
Tự mình thức giác trở về ngôi.

(Trích trong Phần vấn Đạo 8)

BéGam chép

Hỏi: Lúc tham thiền bị tà khí lạnh nhập vì vọng động, thì cổ bị có đàm. Con hiểu là nếu không biết giải thì tà khí xây dựng cơ sở, lâu dần nó lôi cuốn trì kéo mình, sanh ra bê trễ. Vậy con phải làm sao để giải hết việc tà khí đó?

Thầy : Thì chúng ta cắt lấy một miếng chanh nhai luôn vô, uống vô là nó giải hết. Vì chất chua của chanh là nó giải độc tố trong đàm.

Hỏi: Con muốn sau này tập cho con cái ngồi thiền. Vậy cần mấy tuổi con trẻ mới được phép thiền ?

Thầy : Cái đó tùy duyên của nó. Có đứa thấy cha mẹ thiền nó cũng bắt chước nó thiền, nhưng một thời gian nó bỏ, nó không có thiền vì tuổi lớn nó phải học dục, tới đó nó bỏ. Nhưng mà có đứa nó thiền luôn và không bao giờ bỏ, là cái căn nó nhẹ rồi, nó chỉ thích tu và có đứa nó ăn chay trường, cũng như quyết không có ăn mặn, từ lúc chào đời cho tới lớn cũng vậy thôi.

Cho nên những phần hồn tu tiên, luân hồi nhiều kiếp, có nhiều đứa sáu, bảy tuổi là nó ăn chay trường luôn, không có bao giờ mà nó chịu ăn thịt. Đó là chứng minh tiền kiếp nó có tu và tiếp tục tu.

Hỏi: Thưa còn pháp soi hồn và pháp chiếu minh nên chỉ cho con cái tập ở tuổi nào ?

Thầy : Soi hồn và chiếu minh, tuổi đi học thì làm rất tốt. Bởi vì cái soi hồn và chiếu minh là cho nam phụ lão ấu:

Soi hồn cho ổn định thần kinh.

Chiếu minh để giải cái trược khí trong gan nó, nó học giỏi, minh mẫn. Học sinh cần làm cái này nhiều lắm, khỏe mạnh.

Những học sinh, sinh viên soi hồn, chiếu minh đều tốt, học giỏi, thông minh. Không nên bắt buộc, nó thích làm mới được. Bắt buộc là nó hư, nó phản lại không tốt.

Hỏi: Quả địa cầu trong thời gian thế kỷ hạ nguon này sắp đến 2000 tận thế để lập lại đời thượng

nguon, khi bùng nổ mất và chết hết tất cả, nhưng những người tâm tu thật sự do ơn trên của Thượng Đế cứu giúp, khi sống lại bản thể con người có thay đổi không ? Và thí dụ như con và Thầy và tất cả các bạn đạo của Vô Vi hiện ngồi ở đây, có còn nhớ và biết lại dĩ vãng không ?

Thầy : Vì chúng ta đang phá cái khối óc đi lên thì cũng như thoát khỏi quả địa cầu này. Thì trong lúc chết, đổi hồn hay là giữ lại cái xác cũ này nó có trí nhớ; còn thay đổi một cái tầng số sáng suốt ở Bên Trên, thì nó mới trở lại nó lãnh một nhiệm vụ truyền bá chọn pháp để độ người tu.

Hỏi: Các con tu theo Pháp Lý Vô Vi, sau khi chết bỏ xác này nếu phần hồn còn yếu, chưa tự đi lên được; Thầy, Đức Tổ Sư cũng như các vị đã được lên trước có thể giúp đưa các con về một nơi nào đó thích hợp để tu tiếp được không ?

Thầy : Tôi thường nói rằng : khi mà những người Vô Vi có tâm tu nhiều ít, thì lúc chết sẽ có những người bận áo trắng đứng đó rồi nó hút qua rồi. Hồn cần phải cầu xin hay kêu réo. Cái đó là tự động rồi. Hằng ngày hằng đêm mình nung nấu đi về nguồn cội, đi giải thoát thì tới lúc mình chết, tới đó đứng đó, người ta sẽ đứng trước mặt mình, hút qua lối đó dẫn đi, đi chỗ tu đang hoàng. Đó cũng như là Tiên Đồng, những người tu trước và cũng như tiên đồng. Tại sao?

Nó gom gọn, nó tiến hóa được nhanh nhẹ như một vị tiên rước mình đi. Cho nên người tu Vô Vi không có lo chuyện chết..chết...chuyện sống có rồi. Chết thì chúng ta hướng thiện mỗi đêm. Biết tu đó là hướng thiện rồi, thì cuộc chết của chúng ta rất bình an, không có khổ đau, không phải đợi.. đợi người này rước người kia rước, tự nhiên nó sẽ đem tới cái chỗ tốt cho chúng ta.

Nhiều người chết rồi cũng có gặp tôi họ rất vui vẻ, chỉ biết cười, không biết nói chuyện than vãn như xưa nữa. Xưa họ than vãn nhiều, nhưng mà sau họ chết rồi, họ gặp tôi họ chỉ biết cười hả hả, sung sướng vậy thôi, không có nói gì hết, thay đổi tới vậy đó. Mặt mày tròn trịa, đẹp.

Thường thường nhẩn nhủ gì chuyện thể gian? Không bao giờ có chuyện gì nhẩn nhủ thể gian hết. Họ nghĩ như tiếp tục sẽ có những người sẽ đến với họ, không có lo. Bởi vì chúng ta ở thể gian tu thiền là tân trang khối óc tiến hóa, khi chết chúng ta có nơi có chỗ, chứ không có ai không có đâu, đừng có lo vấn đề đó.

Hỏi: Dạ thưa Thầy, con... hôm nay được gần thầy cũng như gần các bạn, thì con chỉ có một thắc mắc nhỏ đó, con tu hành con không biết cái gì, con không được cái gì, con thấy con chả có cái gì hết, nhưng mà đều có một cái là con thấy vui và con thấy yêu đời, tâm con bao giờ cũng thấy mình khỏe mà vui, mà tự nhiên, mà đêm nào con thiền được nhiều và con thanh nhẹ được nhiều là ngày hôm đó con nghịch ngợm dữ lắm. Cái con cứ hay cười và con thấy con nhìn mọi người và con thấy người nào cũng dễ thương và trong cái dễ thương đó, tự nhiên con thích cười. Thì với cái tuổi con đó mà con nghĩ như vậy, con thấy cứ đà mà tiến triển như thế này, mai một con không biết con giống ai?

Thầy : Phán lão hườn đồng. Không còn bà già lụm nữa. Như là người phán lão hườn đồng rồi.

Hỏi: Nhưng mà con thấy như vậy nó cũng không có hợp với cái cuộc đời.

Thầy : Làm sao không hợp ? Người ta cần có cái người vui mà. Trong gia đình cũng cần có người vui chứ. Làm sao không hợp ? Ngồi đó cần nhẩn, xía răng, ăn trà, lộn xộn, cái đó không có.

Bây giờ là vui hòa mới độ người, khối óc tân tiến.

Hỏi: Dạ có thời gian sau nào mà con ngồi yên, mà con không nghịch ngợm được không ?

Thầy : Thì ráng tu nó sẽ thay đổi. Khi mà nó nhận nhiệm vụ thuyết giảng rồi thì nó yên. Tu thì làm việc cho Phật cho Trời. Thì Phật, Trời sẽ cho cái nhiệm vụ chỉ làm việc ở tương lai. Khi có nhiệm vụ ở tương lai thì nó vui, nó khác. Mình nghịch ngợm cũng nghịch ngợm trong đạo lý chứ không có nghịch ngợm chuyện trần tục, không có vụ đó... nhá.

Hỏi: Dạ xin cảm ơn Thầy, như vậy con yên tâm chút xíu, chứ thôi nhiều khi con vui, với con nghịch quá rồi con cứ sợ...

Thầy : Không có sao.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v... của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

TUNG BỪNG KHAI MẠC THIỀN CA SÚ GIẢ HÒA BÌNH - ÚC CHÂU

Phóng Sự:

Thật là một duyên phước, đêm 18 tháng 4 năm 1998 Sydney tiên phong đã tung bồng khai mạc Thiền Ca Sứ Giả Hòa Bình tại Bankstown Town-hall. Tất cả chúng tôi rời nhà từ hơn 1 giờ trưa. Chuẩn bị theo đúng tinh thần buổi họp với VMP, tại nhà anh Hội Trưởng đêm trước.

Bây giờ chương trình bắt đầu, hơn 5 giờ có 1 ông khách đến mua vé. Thái độ ân cần hỏi thăm

giờ khai mạc của khách làm chúng tôi đi đôi chút trước hai chồng vé cao nghệu. Như các bạn đã biết, ngày Thầy đến thăm Thiền Đường, vé bán chưa được phân nửa. Hall khoảng trên 1.000 ghế, bán được có hơn 300. Nổi ngao ngán như đè nặng tâm tư mọi người. Tôi phải vận dụng băng giảng của Thầy để trấn áp nỗi lo của chính mình. Tôi mong ngày qua mau để mọi việc nhanh chóng chìm vào quá khứ. Những cánh áo dài sắc sỡ đủ màu của các chị Tiếp Tân xen lẫn những bộ veston trắng nếp của ban Trật Tự, đã tăng thêm phần long trọng cho buổi diễn. Có anh mặc áo da bóng láng, tay cầm máy nghe kéo cần ăngten không khác FBI bắt cướp. Sáu giờ hơn Thầy đến, đi

thăng lên lầu. Lần đầu tiên, tôi dự chung với Thầy một buổi, mà không hề lưu ý đường đi nước bước của Bé Tám. Theo sau chân Thầy, khán giả từ từ xuất hiện. Công việc bắt tôi phải đứng ngay cửa ra vào. Khán giả trung niên nhiều hơn thành phần trai trẻ. Khách tri thức quen mặt trong Cộng Đồng nhiều hơn các tay buôn. Có cả nhạc sĩ, soạn giả, bác sĩ, Ông bà Chủ Tịch Cộng Đồng Người Việt Tự Do. Nhìn xéo ra bàn vẽ, các chị chìm mất giữa đám đông người đang chen chúc. Thật không biết nói sao để diễn tả nỗi vui của chúng tôi lúc đó. Mọi người cứ nhìn nhau cười chum chim. Không ai bảo ai nhưng tất cả như vừa được lãnh giải thưởng. Bề trên thương chúng tôi một cách đặc biệt khiến cho khán giả vào cửa từ từ, chứ không ồ ạt, kịp cho chúng tôi thông thả dẫn ghé. Suốt chương trình, trật tự tốt đẹp. Thành phố chúng tôi cư ngụ nổi tiếng là một thành phố đầy dẫy tệ nạn xã hội. Nhiều nhất là ma túy. Từ đó phát sinh ăn cắp, đánh lộn, phá phách. Thịnh thoảng các Đại Nhạc Hội tổ chức nơi đây vẫn thường xuyên bị tổng tiền, la hét, chọc quê nghệ sĩ đang trình diễn trên sân khấu. Thậm chí đã có súng nổ, người chết. Ban tổ chức rất lo ngại. Nhưng cho đến khi tấm màn nhung từ từ kéo lên, mọi sự diễn tiến tốt đẹp. Hòa bình dịu dàng êm nhẹ trên đôi cánh Bò Câu ngậm nhành dương liễu. Thân ái chào mừng khán giả Thiên Ca Úc Châu.

Khác hẳn những kỳ tổ chức trước, Thiên Ca Úc Châu bán vé. Nên phút khai mạc không có diễn văn chào mừng. Đức Thầy đến xem như một khán giả. Thầy ngồi ở hàng thứ ba, ghế thứ nhì. Hai bên Thầy là Bà Tám và Anh Kiệt, Trưởng Ban Tổ Chức. Xung quanh từ trước ra sau là bạn đạo. Đứng nhìn từ sân khấu, hội trường chật ních chỗ ngồi. Giờ chót vé bán chỉ còn một ít. Thầy đứng trên lầu nhìn xuống đã buột miệng: Chư Tiên trên Trời đang vỗ tay reo mừng. Các bạn đang lập hạnh cho chính mình. Một bạn đứng kế Thầy đã diễn tả cảnh "chạy xô" của chúng tôi bên dưới như sau: Đẹp lắm, mấy chị như mấy con bướm đủ màu lượn qua lượn lại mà không ai đụng ai. Lời nói chất phác, diều cợt nhưng chúng tôi hiểu được ý của anh muốn nói lên việc làm có trật tự của chúng tôi, ảnh hưởng từ việc tu tập theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Mở đầu nghệ sĩ Xuân Phát và ca sĩ Sơn Ca giới thiệu văn tắt ý nghĩa Đêm Đại Nhạc Hội. Những áng thơ trong lành, thanh thoát của Thiên Sư Lương Sĩ Hằng sẽ được các ca sĩ thượng thặng trình diễn. Vũ đoàn Ánh Sao Mai Úc Châu duyên

đáng khai mạc vũ khúc KHÔNG. Nhạc điệu của bài múa Trống Cơm vui tươi, rộn rã. Lời ca chuyển nghĩa theo ý thức giác ngộ cảnh đời tất cả đều vô thường. Bộ đầu tôi rung chuyển theo nhịp trống. Hội trường không một lỗ hờ mà những hạt mưa từ đâu đã lăn tròn trên má. Tôi cảm nhận được luồng điện thanh nhẹ của bề trên đang ân độ chúng sanh. Chương trình chia làm hai phần. Phần một trình diễn những tác phẩm cấu trúc từ những áng thơ Thiên của Thầy. Phần hai Nhạc Hội Dân Gian. Nhưng ban tổ chức vẫn khéo léo chen vào một vài Thiên khúc vui tươi. Ở vị thế một thiền sinh, tôi xin gửi đến các nhạc sĩ lời cảm ơn chân tình. Nghệ thuật không còn biên giới. Đạo-Đời hai ngã tương giao. Kẻ tu tri quyết chí trên đường Đạo những tưởng đã đóng chặt cửa Đời. Dự buổi Thiên Ca mới cảm nhận được Đời thật sự đẹp quá. Và Đạo là suối nguồn tuôn chảy yêu thương.

Với sự điều luyện của nghề nghiệp, các nghệ sĩ đã đưa khán giả đi từ ngạc nhiên đến thích thú. Tựa đề của nhạc phẩm còn là một dấu hỏi tò mò, lôi kéo sự chú ý. Hội trường im phăng phắc. Mọi người đang lắng nghe. Thiên Sư Lương Sĩ Hằng là ai? Nhạc Đạo sao tựa đề nghe lâm ly như nhạc Đời. Em là một vị nhân sinh, sanh ra ở cõi đời phù phiếm, mọi sự dù tốt đẹp đến đâu cũng sẽ tàn theo năm tháng. Em yêu cha, yêu mẹ, quý trọng nguyên khí Trời Đất đã dưỡng nuôi em. Hướng tâm về nguồn cội là nơi chốn mọi người sẽ phải trở về. Đời khen tặng Em là một thiếu nữ nhan sắc. Đạo nhắc nhở Em chỉ là một CÔ GÁI PHÙ SANH.

*Phù Dung hoa sớm nở tối tàn.
Thân phận con người khổ cơ man.
Khuyến ai thức giấc tu hành sớm.
Để kịp quay về chốn vịnh quang.*

Em hãy nhìn xem BỨC TRANH TRỜI. Núi non hùng vĩ điểm tô với đầy đủ sắc màu của kỳ hoa dị thảo. Mưa nắng chuyển mùa đem no ấm cho nhân loại. Cảnh Trời tươi đẹp giải sầu cho em. Giúp Em khai triển trí mầu. Đạt thông nguyên lý. Lên tàu về quê. Hẳn Em còn nhớ DẤU KÍ NIỆM của chúng ta. Từ nguyên thủy, lúc Trời Đất vừa mới khai thông, chúng ta chân bước đi trong niệm hành an như. Đừng quên Em là Sen, dù ương nở trong bùn vẫn thơm ngát tốt tươi. Em cứ vững tin tiến bước. Từ bi luôn luôn là nguyên lý sanh tồn chẳng sai. Có còn nhớ Em đã nói những gì với Anh về QUÊ MẸ không?

Mẹ hiền mỗi mắt ngóng trông.
Xác thân nặng trước Em không mong về.
Em đừng vội ước quên thế.
Từ Bi rộng mở nhớ về Mẹ mong.

Chúng mình thương nhau, Đất Trời chứng giám. Anh đã vì Em khổ sở trăm bề. Ngày Anh lo toan tính toán. Đêm về giấc ngủ không an. TÌNH TA trong sáng thanh cao. Nỡ nào Em ngoảnh mặt, ra đi biệt. Thế gian sầu tình đã có câu hát.

*Tìm em anh biết tìm đâu.
Chim bay biển Bắc anh tìm biển Nam.*

Nhưng không, Thiên Sư Lương Sĩ Hằng đã chỉ cách cho Chàng tìm ra Nàng. Thế gian cũng bởi chữ tham khiến xui HÒN VĨA chia xa. Ngày giờ thức giấc cảnh đời tạm bợ. Thấu hiểu nguyên lý, vạn vật quy không. Trí tâm thanh tịnh. Anh TÌM EM dễ dàng.

*Tìm em đâu phải tìm xa.
Em đâu biển Bắc, tìm gì biển Nam.
Công phu luyện đạo chung hòa.
Diễn hồn thanh nhẹ TÌNH TA vững bền.*

Cảm động trước tấm chân tình, Cô gái hứa Em VẪN YÊU ANH. Muốn gặp EM đâu khó. Chỉ cần đêm đêm luyện đạo. Ngày ngày sửa sai. Chung hành tiến bước. Anh Em hòa chung diễn giới. Hồn xác tương hội dễ dàng..

Tình đạo thâm thiết chan hòa. Người trẻ lại hồn nhiên như một đứa bé.

*BÉ VUI Bé hát hồn nhiên.
Quên đi thù hận Bé quên chuyện đời.
Hòa Bình thực hiện hợp thời.
Đạt thông nguyên lý giải vòng ước mơ.*

Bé đạt ước mơ, ngao du cảnh Trời. Thiên cảnh dành sẵn NGỰA TRỜI cho người có tâm minh triết. Sư Giả Hòa Bình dạo khắp nơi nơi.

Trên đây là tất cả những nhạc phẩm phổ từ những áng thơ Thiên của Đức Thầy đã được trình diễn trong Đêm Đại Nhạc Hội Thiên Ca Sydney. Ngón khôn cùng ý. Văn chẳng thể giải thơ. Kẻ bất tài này không thể chuyên chở hết dòng nhạc huyền ảo của các nhạc sĩ tài danh. Càng không thể diễn tả được sự siêu diệu minh triết của Thầy. Các bạn nếu có duyên đọc bài phóng sự này, nên tận ngay

những CD nhạc Thiên, của VÔ VI Music Productions thực hiện. Để chúng ta cùng nhau thẩm thấu nguồn an lạc vô tận của Trời Đất.

Xen vào đó Nghệ Sĩ Lão Thành Việt Hùng đã ru người thắm thiết qua 6 câu vọng cổ Cẩm Minh Thiên Địa. Tác giả là một bạn đạo tài sắc vẹn toàn, Chị Kim Thanh Melbourne. Tôi có được hân hạnh quen biết Việt Hùng trong Đại Hội Thái Lan. Từ đó đến nay đã 2 năm. Những tưởng thời gian đã nhạt dần phong độ của kẻ tài hoa. Thế mà tiếng ca Việt Hùng đêm nay vẫn náo nức tha thiết. Khán giả vỗ tay ào ào xen lẫn xuýt xoa. Bên cạnh Việt Hùng, tôi được hân hạnh quen biết nghệ sĩ Xuân Phát. Giống như danh tài Chí Tâm. Xuân Phát chẳng những là một danh hề mà còn là một kịch tác gia, sáng tác những vở hài kịch nổi tiếng một thời của những sân khấu Miền Nam. Vở Đắc Kỷ Ho Gà, Chú Thồn đã đem đến cho khán giả những trận cười thoải mái. Đã duyên dáng trên sân khấu Đờn mà còn thành công rực rỡ ở sân khấu Đạo. Đêm nay Xuân Phát đã mang đến cho khán giả một nụ cười nhẹ nhàng, tế nhị qua tác phẩm Chú Sồi Sợ Tội. Người nghe giựt mình vì cảnh đời nào khác chi một tuồng trên sân khấu. Chương trình thêm khởi sắc với vở cải lương chuyển nghĩa Hồ Quảng, Hậu Lương Sơn Bá Chúc Anh Đài. Với tài diễn xuất nhà nghề của bộ ba Chí Tâm, Xuân Phát, Thanh Huyền đã làm khán giả mềm lòng trước chuyện tình xa xưa Trung Quốc. Cặp uyên ương Linh Tuấn Thanh Huyền xuất sắc trong liên khúc Hạnh Ngộ, sáng tác của Xuân Phát. Diễn tả một cặp tình nhân yêu nhau trong thức giấc. Tình yêu đoạn chánh, thanh cao dẫn đưa tâm thức con người đến Hòa Bình thật sự.

Phân Nhạc Hội Dân Gian, ban tổ chức khéo léo xen vào màn vũ Út Em. Thơ của Đức Thầy riêng tặng các Em Úc Châu (Em Già đấy nhé). Nhạc sĩ Nguyễn Phước, một người bạn cùng chung trại ty nạn với kẻ viết bài này phổ nhạc. Tiếng ca của ca sĩ nghiệp dư Bích Thủy, nhẹ nhàng thanh thoát. Vũ công thuần thực đôi chân, uyển chuyển nhịp nhàng. Trong tôi máu tiểu lâm nổi dậy. Tôi lại thấy các cô như những em bé nhõng nhẽo dễ thương. Nghệ sĩ Chí Tâm ngoài phần đảm nhận Nhạc Đạo. Anh còn trình diễn 6 câu vọng cổ Đờn do anh sáng tác. Rất tiếc tôi không nghe rõ tựa đề. Ý nghĩa rất thâm thúy, diễn tả những phần của thân thể mang nhãn hiệu CÁI và CON. Giọng Chí Tâm khỏe, hơi ngân truyền cảm, miệng cười hữu duyên. Phải khen Chí Tâm là một chuyện thừa. Giống như vậy, tôi chỉ xin

vấn tất đề cập đến các danh tài nghệ sĩ Hương Lan, Ngọc Bích, Duy Quang, Hoài Nam, Anh Dũng, Sơn Ca là những người đáng để chúng tôi dành cho hai tiếng cảm ơn.

Tiết mục mà khán giả Úc Châu trông chờ nhất là phần thuyết giảng của Thiền Sư Lương Sĩ Hằng. Tiếng giới thiệu trong hậu trường vừa dứt. Đèn chiếu sáng hình ảnh một người cao niên, mặt mày thư thái, phong cách thoát tục, ung dung bước lên sân khấu. Thầy trang trọng trong bộ đồ màu kem thật nhã. Vào đề, Thầy nhấn mạnh : "Chúng ta đang ở trên đất nước tự do, nhưng chưa thật sự hưởng được tự do, còn lo âu, động loạn". Mọi người có lẽ đã bị Thầy khớp vĩa với cái nhận định quá sắc bén và lạ lùng. Tiếp theo Thầy đề cập đến nguyên khí của Trời Đất đã nuôi dưỡng cọng rau hột lúa, có thức ăn cho con người. Nhưng con người đã quên đi nguồn gốc, quên đấng Cha Lành đã nâng niu chúng sanh. Nếu mở được Thức Hòa Đồng thì mỗi người đều là một Sư Giả Hòa Bình tại thế. Làm sao để mở được thức Hòa Đồng. Dễ ợt. Tu tập theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Các bạn sẽ giải mở được tâm thức, từ đó sức khỏe gia tăng. Đời sống có vui. Tâm người mới an lạc. Hòa Bình ngay trong tâm. Hoà Bình sẽ tiếp nối, lan tràn trên khắp thế giới.

Tiếp theo, ca sĩ Anh Dũng, cũng là xướng ngôn viên của Đài Phát Thanh Little Sài Gòn lên phòng vấn Đức Thầy. Bài phỏng vấn đã có thu hình, các bạn nhớ đón xem. Nội dung, Anh Dũng chuyển đạt những thắc mắc đại chúng. Như Pháp Thiền có phải là tôn giáo không? Tại sao chúng ta phải tu? Vào hội Thiền có phải đóng tiền không? Lỡ theo một tôn giáo, muốn tu có trở ngại không? Đức Thầy trả lời khúc chiết rõ ràng. Tôi nhìn quanh một lượt cùng khắp. Mọi người đang lắng nghe thành khẩn. Sau phần phỏng vấn, đến giờ giải lao. Khán giả được mời đến thăm quầy kinh sách.

Ngay mặt tiền của hall, chiếm hết chiều ngang của bức tường là quầy kinh sách, băng video Thiền Ca, CD nhạc Thiền do các tiên nữ từ Mỹ Quốc mang tới. Tiên người ta ở trên trời giáng xuống. Tiên này còn mắc đọa nên cố gắng làm công quả. Trước giờ trình diễn tôi còn nhìn thấy các chị Bích Ngọc, Hồ Mỹ, Mộng Anh, Quý Lê và Bác Thiên Tứ nhớn miệng cười tươi chào khách. Đến giờ giải lao, các nàng tiên đã chìm mất trong đám đông người chen lấn. Sydney cũng có một bàn sách biểu của chị Minh Tâm và các bạn phát tâm ấn tống. Chạy bộ từ trưa cho đến nửa đêm,

người nào cũng phờ ra nhưng rất vui. Anh Thành từ Bỉ bay qua Sydney, nài nỉ xin được một chân xét vé, khoái chí cười toe toét. Anh Chị Huỳnh Minh Bảo Pháp quốc, lỡ đã tổ chức nhiều Khóa Sống Chung, Thiền Ca, Đại Hội nên giờ bị thăm hỏi lung tung. Ông Bầu Thiên Tạo bis, bis luôn miệng. Có cả Ông Hội Trường Tổ Chức Đại Hội Thế Giới. Nghệ sĩ Việt Hùng bị vây kín bởi đám đông khán giả. Đây đúng với câu hát dân gian : Còn duyên kẻ đón người đưa. Hết duyên đi sớm về trưa một mình. Không thể sót cây cỏ thụ trong làng thi, chị Phạm Xuân Hồng. Và một bảo tàng viện thơ, bác Nguyễn Đình Trí. Ngoài ra còn một số bạn đến từ các nước Hoà Lan, Đức Quốc, Canada, Pháp. Đặc biệt có người từ Cairns quay ngược về, đó là chị Bùi Đông Phương. Thêm một bạn đạo VN đi du lịch đúng ngay dịp Thiền Ca. Đó là chị Kim Ánh, cùng quê Bình Dương với tôi. Tôi vì sanh sau đẻ muộn nên không biết tên hết các anh các chị, xin miễn thứ cho.

Mở màn phần hai là các Út Em Úc Châu, tu riết rồi được vào Kỳ Nguyên Di Lạc, nhạc khúc chuyển phần hòa âm theo điệu vui tươi rộn rã chấm dứt chương trình Thiền Ca Sydney. Anh Hội Trường Hội Ái Hữu Vô Vi Sydney lên cảm ơn khán giả đã đến dự Thiền Ca. Cảm ơn Đức Thầy đã quang lâm chứng kiến.

Ngày sáng hôm sau tất cả đã lên đường trực chi Melbourne để kịp ra mắt bà con lúc 3 giờ trưa. Tin tức vọng về Thiền Ca Melbourne trước một vài ngày giống như con bò kéo xe leo núi. Giờ chót, với tài điều khiển khéo léo của chị Phạm Thị Tranh, nguyên Tổng Hội Trường Tổng Hội Liên Bang Úc Châu đã như có trục thẳng kéo cỗ xe nặng phom phom lên đỉnh núi. Anh Tổng Thư Ký Tổng Hội Liên Bang từ miền đất xa xôi Adelaide bao nguyên một chiếc xe chở bạn đạo đi ủng hộ Melbourne. Hoan hô anh Tổng Thư Ký. Nhiệm kỳ sau của Liên Hiệp Quốc Phi Châu, tôi xin tình nguyện góp 1 lá phiếu cho anh dự tranh.

Ngày thứ ba Thầy cùng phái đoàn đã đi Perth, quê hương của Ông Trưởng Ban Tổ Chức. Đức Thầy sẽ nghỉ ngơi đến Chủ Nhật 26 để khai mạc Thiền Ca Perth. Vì không có dịp dự hai buổi Thiền Ca Melbourne và Perth. Nên bài phóng sự không thể đi vào chi tiết, xin tạm dừng nơi đây. Số của tôi nặng nghiệp. Lần nào chuẩn bị đi xa là có công việc dồn dập từ Đồi đến Đạo, nên tôi tắm mặt mũi. Lại gặp cơn sốt cảm cúm hoành hành Úc Châu. Tôi đã viết bài khi đang cơn sốt mũi muốn long óc. Kể lể dài dòng như vậy không ngoài mục đích

kính xin Thầy tha thứ cho con nếu con có phạm lỗi
sơ sót trong lúc diễn đạt lời thơ nhạc khúc của
Thầy. Và cũng xin các bạn thương thông cảm đọc
dùm một bài không ưng ý. Xin hẹn các bạn Phóng
Sự Du Lịch và Viếng Thăm Thiền Viện Quốc Tế
Cairns. Đáng lẽ bài này đã được viết từ năm ngoái.
Lúc gần đi lại cũng có chuyện. Năm nay đỡ hơn.
Chuyện đến cứ đến, tôi đi cứ đi. Thử xem chết ai

cho biết. Tôi rất thích viết truyện vui để Đòi bớt
khổ và Đạo thì phần khởi hơn. Nên đã góp nhặt
một mớ tạp nhạp bên lề Thiền Ca, sẽ thù tiếp Thầy
và các bạn trong Đặc San Vô Vi số tới.
Kính chào thân thương.

NGOC SƯƠNG kính bút.

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved
